

Luz de Luna

Álvaro Carrillo, Jaime Dávalos, El Cabrero

En los pechos de los montes me amamanto,
en los pechos de los montes me amamanto,
y en las cornisas de los riscos me sostengo.
Por eso, esta noche, les voy a decir de dónde vengo.

Vengo del ronco tambor de la luna,
en la memoria del puro animal.
Soy una astilla de tierra que vuelve
hacia su antigua raíz mineral.

Vengo de adentro del hombre dormío,
vengo de adentro del hombre dormío.
Bajo la tierra gredosa y carnal
rama de sangre, florezco en el vino
y el amor bárbaro del carnaval.

Yo quiero luz de luna,
yo quiero luz de luna,
yo quiero luz de luna para mi noche triste,
para pensar divina, la ilusión que me trajiste,
para sentirte mía, mía tú como ninguna.
Pues desde que te fuiste, no he tenido luz de luna.

Como todo mortal,
como todo mortal, me pregunto quién soy,
y a dar con la verdad no acierto.
Me aseguran que soy criatura de Dios,
mas yo como un retoño de la tierra, me siento,
como todo mortal.

Yo siento tus amarras como lazos,
como garras, que me ahogan en la playa
de la farra y del dolor.
Si llevo tus cadenas a rastras,
en la noche callada, que sea plenilunada, azul como ninguna.

Pues desde que te fuiste, no he tenido luz de luna,

אור הירח (תרגום: אברם העברי)
אלברו קריזו, היימה דאבלום, אל קאבררו

בחיך ההרים מהם ינקתי,
בחיך ההרים מהם ינקתי,
ובקצות הצוקים שאחזו בי.
ובכך, הלילה, אגיד לך מאין באתי.

באתי מתפו הצרוד של הירח,
מתוך זיכרון מהור, חִיְתִי.
אני רסים של עפר אשר ישוב
אל שורש צור מחצבתו העתיק.

באתי מקרבו של האדם הנרדם,
באתי מקרבו של האדם הנרדם.
מתחת לאדמת הגיר הבשרית,
ענף מדמם, פורח מגפן-חיין,
ומהאכה הפראית של הקרנבל.

אני רוצה את אור הירח,
אני רוצה את אור הירח,
אני רוצה את אור הירח עבור לילי החשוד,
כדי שאחשוב לאלוהית, את האשליה שנתת לי,
כדי שארגיש שאת שלי, את עבורי כמו אין אחרת.
מאז הלכת, לא היה לי עוד אור הירח.

כמו כל בן-תמותה,
כמו כל בן-תמותה, אני תוהה מי אני.
ולאמת, איני מצליח להגיע.
אני בטוח שאני יציר כפיו של האל,
אבל אני עפר מן האדמה, מצמער,
כמו כל בן-תמותה.

אני מרגיש את קשריך כמו כבלים,
כשיני העונן, המושכים אותי אל חוף
השמחה והסבל.
אם עלי לשאת את שללאותיך,
בלילה דומם, ליל חצי-ירח, תכול כמו אין אחר.

מאז הלכת, לא היה לי עוד אור הירח...

מקורות ירפכהו על בְּמִתִּי אָרִיז... ויִנְקֶהוּ דְּבֶשׂ מְסֻלַע (דברים לב יג) • עַד שׁוֹבֵךְ אֵל הָאֲדָמָה בִּי מְמֹנָה לְקַחֶתָּ בִּי עֵפֶר
אֶתְהָ וְאֵל עֵפֶר תִּשׁוּב (בראשית ג יט) • וְיֹשֵׁב הָעֵפֶר עַל הָאָרֶץ בְּשִׁתָּיָה (קהלת יב ז) • הִבִּיטוּ אֵל צוּר הַצִּבְּתָם וְאֵל
מִקְבַּת בּוֹר נִקְרָתָם (ישעיהו נא א) • וַיִּפֹּל ה' אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם... וַיִּסְגֵּר בְּשֵׁר תַּחְתָּנָה (בראשית כ כא) •
לֹא יִהְיֶה לָּךְ עוֹד... תִּירַח לֹא יֵאָרֵר לָךְ (ישעיהו ס יט) • בִּי אֶרְאֶת... יִרַח וְכּוֹכְבִים אֲשֶׁר פּוֹנְנָתָה... מָה אָנוּשׁ בִּי תִזְכְּרֶנּוּ...
(תהלים ח ד) • וּמָה יִצְדַּק אָנוּשׁ עִם אֵל... הֵן עַד יִרַח וְלֹא יֵאָהֵל... אִם בִּי אָנוּשׁ רָמָה (איוב כה ד-ז) •
אָחוֹר וְקִדְּם צִרְתָּנִי וְתִשָּׁת עָלַי בְּפִכָה (תהלים קלט ה) • וְדָם עֲנַב תִּשָּׁתָה הַמֶּר (דברים לב יד) •
הַשְּׂמֹשׁ יִהְפֵּךְ לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא (יואל ג ד)